

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knaflova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Profesor državnega prava, Tezner, o ustanovitvi italijanske pravne fakultete naredbenim potom.

Dunaj, 11. julija. Profesor državnega prava, Tezner, se je izjavil, da je dopustna ustanovitev italijanske pravne fakultete naredbenim potom s cesarsko naredbo. — Profesor Tezner pravi: »Akoravno imamo dva precedenčna slučaja, ki govorita za to, da bi bila ustanovitev italijanske pravne fakultete dopustna le potom zakona, sprejetega v državnem zboru, je po mojem mnenju ustanovitev te fakultete potom cesarske naredbe contra signatura ministrstva ustavopravno popolnoma dopustno, ker spadajo glasom zakona pred državni zbor le splošne ureditve vseučiliških zadev, ne pa tudi ustanovitve posameznih vseučilišč.

Dr. Gessmann o položaju.

Dunaj, 11. julija. Bivši minister in vodja dunajskih krščanskih socialcev je nastopil včeraj na klerikalnem shodu v Klulichu na Severnem Češkem kot govornik. V svojem govoru je sicer obsojal jugoslovansko obstrukcijo, obenem pa priznal, da je sedanji vladni sistem nevzdržljiv. Ako se hoče vzdržati na površju, si bo morala vlada ustvariti novo ministrstvo, ki bo obstajalo iz zmernejših nemških in slovanskih zastopnikov.

Krščanski socialci in vlada.

Dunaj, 11. julija. Vladne grožnje, da na jesen, če bi parlament ne bil ubogljiv in bi ne dovolil novih davkov, razpusti poslansko zbornico in razpiše nove volitve, so v nekaterih krščansko-socialnih krogih napravile jako slab utisk. Krščanski socialci, ki so prvi stebri sedanje vlade in v sedanji sistem, nečejo novih volitev, ker se boje, da bi propadli vsaj na Dunaju, kjer je vsled razkritih korupcijskih škandalov nastala med njihovimi volilci največja zbežnost.

Krščanski socialci med sabo.

Dunaj, 11. julija. Razpor med krščanskimi socialci rase od dne do dne. V zadnji seji občinskega sveta dunajskega, v kateri je bilo sklenjeno, sestaviti posebno komisijo, da preišče, če so različni krščansko-socialni voditelji res goljufali in javni denar spravljali v svoje žepe, se je tudi pokazalo, da pride do boja med ministrom Weiskirchnerjem in eksministrom Gessmannom. Ker je hotel jezuvitar Gessmann osumiti Weiskirchnerja kot nekakega so-krivca na korupcijskih aferah, je minister Weiskirchner poslal županu posebno spomenico in zahteval, da se na seji prečita. Gessmann pa je znal stvar zasukati tako, da se to ni zgodilo, niti tedaj ne, ko je Weiskirchner telefonično županu, da objavi svojo spomenico v listih, če ne bo čitana v občinskem svetu. Vsa javnost pričakuje zdaj s posebno radovednostjo, kaj stori Weiskirchner.

Papežev nuncij odpoklican z Dunaja.

Rim, 11. julija. Papežev nuncij, na Dunaju, Granito di Belmonte, bo še tekom tega leta odpoklican z Dunaja, ker bo imenovan za kardinala. Odpoklic je posledica diference med njim in avstrijskim ministrom zunanjih zadev, grofom Aehrenthalom. — S tem, da se ga je tako dolgo pustilo še na njegovem mestu na Dunaju, je hotela papeževa kurija samo demonstrirati proti Avstriji. Belmontov naslednik bo monsignor Arseno.

Štrajk s stradanjem.

Trst, 11. julija. »Indipendente« poroča, da so včeraj ponovno pričeli radi veleizdaje zaprti mazijanci štrajk z lakoto. Državno pravdnštvo poda odgovor šele tekom par dni. Sedaj še ni nič natančnejšega znanja.

Trst, 11. julija. Danes popoldne je bilo izpuščenih iz zaporov 10 mazinjancev. Ostali nadaljujejo stavko z lakoto.

Adresna debata v ogrskem državnem zboru.

Budimpešta, 11. julija. Adresna debata v državnem zboru se nadaljuje brez vsakega globokejšega zanimanja s strani posameznih strank. Danes je govoril rumunski poslanec Mihali kot zastopnik narodnosti ter v svojem govoru dokazoval, da je zmanjšanje števila poslancev nemadžarskih strank v ogrskem državnem zboru posledica nečutenega vladnega postopanja pri volitvah. V imenu nemadžarskih strank v ogrskem državnem zboru zahteva demokratično volilno reformo.

Finančni minister Bilinski v Budimpešti.

Budimpešta, 11. julija. Danes dopoldne se je posvetoval finančni minister Bilinski z ogrskim finančnim ministrom Lukacsem. Posvetovanja se niso tikala samo bančnega vprašanja, temveč so obsegala cel kompleks vprašanj, ki so za Avstrijo in Ogrsko skupnega interesa. Nedvojbeno se je pri tej priliki razmotrivalo tudi vprašanje dalmatinske železniške zveze.

Nesreča papeževe enciklike na Ogrskem.

Budimpešta, 11. julija. Ogrski škof, Varossy, je publiciral v svojem pastirskem listu znano papeževo encikliko. Med ogrskimi protestanti vlada radi tega veliko razburjenje in nevolja in se namerava uprizoriti radi tega veliko parlamentarno akcijo. — Bivši državni tajnik, Silinsky, je izjavil, da bode imelo to nečuvno kaljenje verskega miru na Ogrskem s strani katoliške duhovščine za katoliško cerkev nepredvidne posledice.

Budimpešta, 11. julija. Ministrski predsednik, grof Khuen-Hedervary, je izjavil, da on še ničesar ne ve o publiciranju enciklike, ker o tem še ni bil z nobene strani obveščen, vendar pa da bode tak poskus verskega kaljenja najstrožje obsodil

in da ne bo tega kar meni nič tebi nič trpel. Trdno je namenjen, vsak poskus, kateri se bo s strani katoliške duhovščine hotel vtihotapiti v tem oziru, najodločnejše zavrniti.

Nemške surovosti v celjski okolici.

Celje, 11. julija. Snoči je došlo pred občinsko hišo na Bregu pri Celju do krvavega poboja. Nekaj znanih nemških mestnih postopačev je napadlo z železnimi palicami tri nič hudega sluteče slovenske akademike. Pri tem je dobil slov. akademik Radej tako hud udarec, da se je zgrudil in je moral dobiti zdravniško pomoč. Sluti se, da je gotova celjska klika najela razne barabe, da provocirajo nemire v celjski okoliški občini, kateri bi se potem šteli na rovaš Slovencev. Napadalcu so imeli železne palice od Rakuša. V mestu grede so pobili nekatere šipe na pošiljnični hiši v Savinjski ulici. Napadalec so znani in se bode proti njim uvedlo sodnijsko postopanje.

Boj za celjsko okoliško občino.

Celje, 11. julija. Včeraj se je vršil v občinski hiši na Bregu sijajno obiskan shod okoliških slov. zaupnikov, na katerem so se postavili skupni kandidati za občinske volitve. Shod je pokazal, da je razpoloženje med slov. volilci kar najboljše in ni sledu o tisti pobitosti, o kateri pišejo nemški listi. Vsi slovenski krogi bodo začeli v okolici jako skupno agitacijo za volitve. Na shodu je vlada veliko ogorčenje vsled tega, da je vlada odobrila vse volilne sleparije Nemcev glede napovedi davkov in so padle zlasti ostre izjave proti dr. Brescharju, kateri pride sedaj v ministrstvo — najbrž zaradi uslug Nemcem. »Südmarch« je po govoricah v mestu določila za volilni boj v celjski okolici 20.000 kron. Shod je pokazal, da je Slovencev mogoča zmaga v vseh treh razredih.

Zrelostni izpiti na mariborskem moškem učiteljskem.

Maribor, 11. julija. Letos je napravilo na tem toliko imenovanem zavodu, katerega se trudi vlada s pomočjo Nemcev še bolj pomenili kot je, 22 slovenskih kandidatov zrelostni izpit. To je najvišje število v zadnjih letih in toliko bolj veselo, ker se že močno čuti pomanjkanje slovenskih moških učiteljskih moči na Sp. Štajerskem.

Nova taktika Nemcev na Sp. Štajerskem.

Ljutomer, 11. julija. Zadnji čas opazamo, da so se vrgli Nemci na Sp. Štajerskem na kmetijsko združništvo, da bi si čim bolj utrdili svoje postojanke v mestih in trgih. Slišali smo o veliki nakupovalni in prodajalni zadrugi, katera se namerava ustanoviti s pomočjo »Südmarch« v Mariboru, sedaj pa se snuje tudi nemškutarska kletarska zadruga v Ljutomeru. S slovenske strani bo treba energičnega dela in odpora. Branimo svojo zemljo in ne dopustimo, da bi se z njenimi pridelki skoriščali tujei!

Velikomestna beda na krščanskem Dunaju.

Dunaj, 11. julija. V zadnjih dveh dneh so se odigrali pred dunajskimi asili zopet zelo žalostni prizori, ki slikajo velikomestno bedo v najhujši luči. — Pred asili samimi je mnogo ljudi, ki so brez strehe. Asili sami so bili v najkrajšem času prenapolnjeni. Pribežali so semkaj pred dežjem in mrazom zadnjih dni. Na stotine mož, žena in otrok prosi sprejema zama. Bati se je bilo celo izgredov. Nesrečni ljudje pa so se dali pomiriti in so se utaborili po bližnjih pokopališčih, kanalih in pod mostovi. Med drugimi je iskala v asilu zavetja tudi neka mati z dveletnim otrokom, ki je ponoči od glada in mraza v naročju matere umrl.

Hofrichter hotel pobegniti iz kaznilnice.

Dunaj, 11. julija. Hofrichter je poskusil pobegniti iz vojaške kaznilnice v Möllersdorfu. Odkrili so cel načrt, ki ga je Hofrichter za svoj beg izdelal. Njegova rodbina hoče ta najnovejši njegov čin uporabiti za dokaz, da je Hofrichter res blazen.

Bojkot proti mesarjem na Nižje-Avstrijskem.

Dunaj, 11. julija. Bojkot proti mesarjem se je danes tudi v Waidhofnu končal, ker so obljubili mesarji, da bodo prodajali meso zopet za prejšnje cene. Sedaj je torej štrajk samo še v Kremsu.

Socijalno - demokratični shod v Sarajevu.

Sarajevo, 11. julija. Včeraj dopoldne se je otvoril tu II. kongres socijalno - demokratične stranke v Bosni in Hercegovini. Popoldne se je vršil dobro obiskan shod, na katerem so govorili državni poslanec Nemeč, Vinarski, Dimitrovič za Hrvate in Stepanović za srbske socijalne demokrate iz Kraljevine. Danes dopoldne se je zavzel kongres proti slovanskemu kongresu v Sofiji. Vsi govorniki so obsojali slovanski kongres, češ, da to ni kongre slovanskih narodov, marveč samo kongres buržoazije. Nemeč je ostro napadal dra. Kramara, češ, da ni opravičen nastopati v imenu češkega naroda, ki je pretežno socijalno - demokratičen. Podobno so v svojih govorih napadali slovanski kongres tudi že zgoraj navedeni zastopniki posameznih socijalno - demokratičnih strank v slovanskih narodih.

Vihar na Blatnem jezeru.

Balaton - Füred, 11. julija. Na Blatnem jezeru je divjal včeraj strahovit vihar. Obrežne železnice so morale ustaviti promet.

Kolera na Ruskem.

Petrograd, 11. julija. Kolera na Ruskem vedno bolj prodira in se razširja. V samem carjevem dvoru v Petrogradu v Carskem selu so obbolele za kolero tri osebe.

Klerikalni kašipot.

Katoliška bukvarna je izdala v nemškem jeziku brošuro, ki jo imenuje »Wegweiser«, ki pa je prav za prav velikanski škandal narodnega in gospodarskega značaja. Ta kašipot je v resnici bojkotna brošura na korist klerikalcem in nemškutarjem, in na škodo narodnim trgovcem in obrtnikom.

Predlanskim so nemškutarji izdali podobno bojkotno brošuro zoper Slovence in z njo provzročili vihar. Zdaj so jih posejali klerikalci, ki pa priporočajo nemškutarje in svoje pristaše ter bojkotirajo narodnjake. Da je nemška šparkasa v tej brošuri posebno toplo priporočena, se skoraj ob sebi razume, saj so klerikalci od šparkase podkupljeni in za par srebrnikov bi žegnani Judeži še boga prodali, kaj šele svoj narod.

A pogledimo si nekatere druge odstavke v tej brošuri. Med denarnimi zavodi so pač navedeni vsi klerikalni in vsi nemški zavodi, bojkotirani pa so: trgovska obrtna banka, Kmetška posojilnica, Glavna posojilnica, Splošno kreditno društvo in Obrtno pomožno društvo. Dalje frizerjev pozna knjižica katoliške bukvarne v celi Ljubljani samo štiri, seveda ni pozabila na nemškutarja v nunski hiši.

Izmed zlatarjev priporoča enega Slovence in dva nemškutarja; drugih neče poznati. Vrtarja pozna samo dva: Korsiko in Heremanskega. Pogrebni zavod eksistira zanjo samo eden, Doberletov; Turkov je bojkotiran, ker je Turk narodnjak. Po navodilu katoliških gospodov se sme pohištvo kupiti samo pri Doberletu, Mathianu in Naglasu, drugod nikjer; kleparska dela izvršuje samo Teodor Korn in drug nihče. Narodna knjižgarna je bojkotirana. Izvrstni slovenski modistki Ozmeč in Vičič sta bojkotirani, zato pa so priporočeni Stöckl, Eberle, Mildner itd. Krojaški mojster in konfekcijonar Kune je bojkotiran, priporočen je pa Witt.

Cementne izdelke je po ukazu katoliške gospode dovoljeno kupovati samo pri firmi Zajec & Horn, kjer so združeni nemški Judi, pruski protestanti in ljubljanski korarji, zakaj, kadar je kaj denarja vjeti, se lakomen korar zveže še z Belecubom, ne samo z Judi in luteranci. Za železo priporoča katoliška brošura najtopleje seveda Nagyja, bojkotira pa oba Goloba itd. Mislimo, da bodo te naredbe zadostovale v dokaz, da imamo v knjižici, ki jo je izdala katoliška bukvarna, pravo bojkotno brošuro na korist nemškutarjem in klerikalcem in proti narodnim trgovcem in obrtnikom.

govcem in obrtnikom. Nekaj narodnih firm je pač navedenih v knjižici, a samo da bi se s tem spalo občinstvu posek v oči in bi ljudje ne mogli spoznati kaj na prvi pogled namena te brošure.

Če to ni škandal, potem več ne vemo, kaj se še tako imenuje.

Vladno klerikalno gospodarstvo.

Menda je ni na celem Kranjskem bolj zanemarjene občine, kakor tik pred Ljubljano ležeča občina Moste. Ceste, posebno v Predovičevem selu in v Zeleni jami, so v tako slabem stanju, da je nevarnost, da se človek ubije. Ob dežju nastanejo po cestah cela jezera, tako, da bi bilo potrebno, da bi se Moščani vozili po čolnih. Res, pravo čudo je, da se ne godijo nesreče, kajti prav nič bi nas ne presenetila vest, da je kak otrok na cesti utonil. Zvečer in ponoči pa vlada prava egiptovska tema in se nevarnosti, ki pretijo človeškemu življenju, še povečajo. Vodovoda ni, ljudje morajo piti slabo vodo iz kapnice in vodnjakov, in čudno je, da ne razsaja legar. In vse to se godi v občini, ki leži tik pred Ljubljano in ki šteje nad 5000 duš. Vsem tem pa so krivi klerikalci, ki so zvezani z Nemei in vlada in ne dopustijo, da se potrdijo občinske volitve in novi občinski odbor, ki je bil izvoljen že lansko leto meseca junija, in ki je vseskozi napreden. Stari občinski odbor, ki še vedno gospodari, je nepopoln, kajti umrlo je že več občinskih odbornikov, kdo pa so namestniki, o tem se ne ve nič. Ta stari odbor, popolnoma klerikalen, obstoječ iz nekih kmetov, gospodari samovoljno in se ne briga popolnoma nič za gospodarske in kulturne potrebe svojih občanov. Zato ni čuda, da vlada v celi občini velikansko ogorčenje nad vseskozi strankarskim postopanjem vlade, ki že več kot eno leto zavlada potrjuje novega občinskega odbora, samo da s tem ustreza klerikalnim in nemškim željam in zahtevam. Zato zahtevamo mi Moščani, ki smo vneti za napredek naše občine z vso odločnostjo od c. kr. vlade, oz. okrajnega glavarstva, da nemudoma reši zadevo lanskim občinskih volitev, da odpravimo gospodarsko in kulturno mizerijo, ki vlada v naši občini.

Moščani.

Kranjski deželni odbor pohvaljen pred upravnim sodiščem.

Te dni je bila pred upravnim sodiščem obravnava o pritožbi kranjske industrijske družbe glede pravic virilistov v jeseniški občini. Pritožbo je zastopal dr. Eger, iskreni prijatelj in zaveznik naših klerikal-

cev. Glasom »Tagespošte« z dne 9. julija t. l. je dr. Eger pri tej obravnavi klerikalnem deželnemu odboru kranjskemu očital, da ne dela skrbno in točno. To je sicer jako milo rečeno, a če se pomisli, da je to sodbo izrekel zaveznik klerikalcev, in da jo je izrekel pred upravnim sodiščem na Dunaju, potem je to za deželni odbor vsekako prav izdatna blamaža. Poglavlje o vestnosti in točnosti deželnega odbora je pa tako, da bomo imeli še prav mnogo prilike o njem govoriti.

Ljubljanski škof in njegov bivši oskrbnik.

Veliki proces med bivšim oskrbnikom škofijske grajščine v Gornjem gradu Fr. di Cento in med ljubljanskim škofom Jegličem, je preložen in se bo nadaljeval na jesen. Iz te civilne pravde pa se zna izemiti prav zanimiva kazenska pravda. Eksoskrbnik di Centa se namreč hvali, da je škofa v svojih dokaznih spisih tako hudo prijemal, da ga mora škof tožiti zaradi razžaljenja časti, če ima škof — mirno in čisto vest.

Nemški realci.

Tako pokvarjenih ljudi, kakor jih je nekaj med nemškimi realci v Ljubljani, je težko kje dobiti. Jabolko pač ne pade daleč od drevesa! Ta izpridenost je že tradicionalna še iz tistih časov, ko so na Viču imeli tajne sestanke in tam častili Bismarcka in s kipom avstrijskega cesarja delali tako, da jih je samo največja protekcija z Bleiweisove ceste obvarovala pred državnim pravdnistvom. Pa kaj bi se čudili mladini, ki niso v Badenijevih dneh starejši v kazni s cesarjevo podobo nič bolje ravnali. V nočnih urah nima nihče miru pred temi pobalini. Tudi v nedeljo zvečer so trije taki mladiči, ki jih je govorjenje izdajalo kot realce, rogovorili po cestah in so se dogovarjali, kako bi se dalo nekje okna pobiti. Kje so hoteli ta namen izvršiti, ni bilo razumeti.

Policijske vesti.

Ogenj na Skaručni.

V nedeljo zvečer je začel goriti Božetov kozolec na Skaručni. Pogorelo je s kozolcem vred šest štanov rži in dva štanta ječmena. Požarna bramba iz Vodic ognja ni mogla ustaviti. Kako je ogenj nastal, ni znano.

Harmoniko

je predvčerajšnjem nekje pozabil godec Fr. B., a prav nič ne vé kje. Kdor jo ima, naj o tem obvesti policijo, ali pa naj jo kar sam prinese k uradu.

Nagačena morska ptica

je včeraj od neke »priletela« na Mestni trg, kjer jo je našla gospodična Linhartova ter jo oddala pri policiji, kjer jo dobi lastnik zopet nazaj.

Oj, te punice.

Samski zidar Fr. O. iz goriškega okraja, je včeraj dopoldne delal na neki stavbi, kjer se je zaljubil v neko Nežiko, ter napravil za popoldne z njo sestanek v »Tivolici«. Nežika pa ni prišla sama, temveč je pripeljala seboj tudi neko Marjanco, ki je bila tudi zaposlena pri isti stavbi. Mlademu zaljubljenecu je bilo to prav, in obe je povabil v gostilno v Šiško. Ko so se tam okrepčali, so jo krenili nazaj v Ljubljano k »Lahu«. Tu so se družbi priselili še trije drugi delavci, katerim so bila dekleta jako všeč. Zidarju bi bilo to še vse prav, samo ko bi mu bili pustili Nežiko v miru, kateri je bil že podaril zlat prstan, poleg tega pa še zapil 10 kron. Hoteli so mu jo iztrgati, vsled česar je prišlo v Zvezdi do hudega konflikta. Repot je bil tak, da je privabil v obližje policijskega stražnika, kateri je celo četvorico aretoval, punici sta pa porabili priliko in pobegnili.

Razne stvari.

* Premeten slepar. K velikemu pariškemu zlatarju je prišel te dni eleganten gospod kakih petdeset let. Prinesel je več malenkostnih stvari v popravilo. Med pogovorom je tako mimogrede omenil, da pozna bogatega Amerikanca, ki namerava pred svojim odhodom v Ameriko, nakupiti več dragocenega ženskega nakitja. Možakar je napravil na zlatarja najugodnejši utisk. Čez dva dni prinese Amerikančev znanec zopet nekaj drobnarij v popravilo. Omenil je, da je namenjen k Amerikancu, o katerem je pred dvema dnevi govoril. »Ako mi zaupate,« pravi neznanec zlatarju, »biserno ovratnico in pošljete z menoj kakega svojega uslužbenca, se mi morda posreči, da napravim za vas izvrstno kupčijo.« Zlatar je bil s predlogom zadovoljen. Izročil je tujcu krasno biserno zavrtnico ter poslal z njim svojega uslužbenca. Pred lepo visoko hišo na Boulevardu je naročil elegantni gospod zlatarjevemu pomočniku, da naj počaka nekaj minut pred hišo, ker bogati Amerikanec ne sme vedeti, da je ovratnica njegovega gospodarja. Gospod je nato izginil v hišo, uslužbenec se je pa postavil pred vrata ter čakal. Čakal je in čakal toliko časa, da se je naveličal. Šel je v hišo vprašat hišnika, v kateri sobi stanuje bogati Amerikanec. Hišniku

joče gospe. »Kistehant — kistehant,« so pozdravljale dekle in začele gošpem pripovedovati, kaj jih zadržuje na hišnem pragu.

Tedaj je pa Angelik moško, s trdimi koraki prilomastil po stopnicah in ne meneč se za ženstvo, pri izhodu sicer naglo, a samozavestno zapustil hišo, ne da bi se bil le kolikaj ozrl. Ženske so sicer rado vedno ogledovale tujega gospoda, stikale glave in ugibale, kdo da je in kje da je bil, a nobena ni slutila, da je šel mimo njih ubegli kapucin.

Angelik je bil že davno iz obližja hiše, ko se je potrpežljivim ženskam začelo dozdevati, da patra vendar nekoliko predolgo ni na dan.

»Morda je pa gospodu slabo postalo,« so začele ugibati ženske in sključena starka, ki je bila Angelika sprejela, je hitela pojasnjevati, da je kapucin izgledal prav slabo, kakor bi se bil hudo postil in da je bil očitno silno izmučen, brez dvoma ker je cele noči premolil in se bičal.

Naposled so se ženske napotile proti koncu hodnika, da vidijo, kaj je z gospodom. Previdno so pristopile in sključena ženica je spoštljivo potrkala na vrata z ničlo in vprašala:

»Gospod, častiti oče, ali jim je slabo?«

Ker seveda ni bilo odgovora, je potrkala močneje in ravno odprla brez zoba usta, da bi ponovila vpra-

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti.

Poslala ga je sama svetost in ponižnost.

»Ljuba krščanska žena,« je rekel starki, »eno prošnjo imam...«

V tem trenutku še sam ni vedel, kaj bi rekel, kaj bi prosil, saj je izgovorjene besede izrekel iz same navade, ker jih je malone vselej rabil, kadar je kot kapucin kam prišel.

»O častiti gospod, naj le povedo, kaj bi radi, prav z veseljem jim bom ustregla.«

Angelikovo oko je med tem zagledalo na koncu hodnika ozka vrata, na katerih je bila naslikana ničla. V tistem trenutku se je njegovih oči vnel tak žar, kakor v oči kakega bistroutnega dekelna, ki se mu je posrečilo pouzmati mastno klobaso, in izraz srečnega veselja je spreletel njegov obraz.

»Ljuba krščanska žena,« je dejal Angelik, »nikar mi ne zamerite — jaz nisem samo mašnik, nego časih tudi človek... prosim za ključ k onim vratom.«

Starka si je skoraj izpahnila noge, tako je hitela po ključ, in je spoštljivo spremila Angelika na konec hodnika in mu odprla vrata.

Notranji glas je starki velel, da se mora umakniti izpred vrat z naslikano ničlo, in umaknila se je do vhoda v hišo ter tam čakala v družbi raznih dekel na odhod kapucinskega patra.

Angelik pa je bil kraju svojega mudenja popolnoma neprimerno srečen in tako vesel, da bi bil najraje zavriskal, in da je v duhu blagoslavljal policaja, ki ga je bil preginal s hišnega praga. Saj je imel tu, za vratmi z ničlo, ugodno priliko izvršiti potrebno premembo v svoji zunanosti.

»Kar hudiču bi se zapisal, tako sem dobre volje,« se je smejal sam pri sebi in se začel preoblačiti.

»Adijo kuta in čepica!«

V nekaj trenutkih je bila kuta slečena in so bile hlače oblečene. Iz zveznja je vzel lepe svetle čevlje in jih obul in del na glavo sicer nekoliko pomečkani, vendar dosti čedni klobuk. Izgledal je kakor kak pisar, a bil je s seboj prav zadovoljen in zdelo se mu je, da izgleda kakor kak baron.

»Zdaj mora pasti še brada,« je nekako otožno vzdihnil, »ta moja lepa, dolga kapucinska brada, na kateri je viselo že toliko kislega zelja in kisle repe, in ki jo je tako malo ženskih rok gladilo. Pa nič ne pomaga, žrtvovati moram tudi ta svoj ponos, če hočem postati nov človek.«

je bilo popolnoma neznan, da bi stanoval v hiši kak Amerikanec, pač pa je pojasnil uslužbenca, da je na nasprotni strani hiše tudi veža in da se tudi pride na cesto. Zdaj iščejo po Parizu elegantnega gospoda, ki je odnesel zlatarju biserno ovratnico v vrednosti 110.000 frankov.

*** Pri morilecu cesarice Elizabete.** Te dni je obiskal zastopnik jetniškega kongresa, Harry de Windt, Lucchenija, morileca avstrijske cesarice v njegovi ječi l'Echeve v Švici. De Windt pravi v nekem londonskem listu, da so vse vesti o slabem ravnanju z Lucchenijem izmišljene. Luccheni je bil doslej samo trikrat v temni celici radi nepokornosti. De Windt pravi, da je dobil Lucchenija pri zelo dobri volji. Bil je v družbi več drugih jetnikov v zelo prostorni, svetli dvorani, iz katere je najlepši razgled na jezero. Pomagal je pri knjigovestvu svojim tovarišem, vendar ga nihče ne sili, da bi moral delati. Luccheni je zdaj star 30 let; je bolj majhne, toda močne postave in se vedno nekako skrivnostno smehlja. Postopa se z njim vedno zelo ljubeznivo, četudi je nedavno napadel povodom obiska guvernerja. Luccheni je izjavil, da se počuti zelo dobro; ima dobro hrano, vsak dan steklenico vina in štiri cigarete. Dasi se včasih dela, kakor da bi bil neumen, je vendar pri popolnoma zdravi pameti. Luccheni tudi mnogo čita. Njegovi najpriljubnejši pisatelji so Montesquieu, Diderot, Dickens in Rousseau. Njegova celica je nenavadno prostorna. V njej se nahaja dobra postelja, električna luč in omara z najraznovrstnejšimi knjigami. Po stenah je nabito vse polno razglednic, ki jih dobiva Luccheni od svojih sojetnikov. Z ozirom na to, da zatrjujejo ljudje, da je Luccheni prestrogo kaznovan, vprašuje de Windt: »Ali je to sploh kazen?«

*** Mož z zaštitim srcem.** Pred mesecem je bil Dunajčan, Anton Griemberger pri tepežu v neki gostilni z nožem ves razmesarjen. Bil je tudi večkrat zadet z nožem v sree. V splošni dunajski bolnišnici je ranjenec operiral zdravnik dr. Foramiti ter mu na več krajih zašil srce. V soboto je Griemberger popolnoma ozdravljen zapustil bolnišnico.

*** Kolera na Ruskem** ni še prav nič ponehala. Obolelo je že 10.000 oseb. Boje se, da se vsled vročine kolera še bolj ne razširi.

*** Železniška nesreča.** Blizu postaje Mospino pri Taganrogu na Ruskem je tovorni vlak padel v globoko tleh treh sežnjev. Vlak je bil popolnoma razbit. Več oseb je bilo ubitih ali ranjenih.

šanje, ko je ena tovarišica planila naprej. Zapazila je, da vrata niso zaprta. Odprla jih je na stečaj in odskočila ter dala od sebe glas, kakor star berač, ki ga hoče naduha zadaviti. V prostoru je ležala kapucinska kuta in poleg nje sandale, pa tra pa ni bilo nikjer.

Nemega strmenja prevzete so pristopile ženske in pregledovale kuto in jo stresale vsaka posebej, kakor bi se hotele prepričati, da kapucina res več ni v njej.

»Ni jih,« je v silni ginjenosti zavzdihnila sključena ženica.

»Ni jih, ne ena kocina ni ostala,« je zašepetala druga.

»Oh, ljube ženske kristijanske,« je zdaj zavzdihnila zopet sključena ženica, ki je v zboru tovarišice imela prve besede, »doživele smo nekaj posebnega, priče smo izrednega dogodka. Blagor nam! Gospod so bili marternik, to sem jim poznala na obrazu; dopolnili so svoje poslanstvo in se od tukaj vzdignili v višave, za pričo tega dogodka pa zapustili tukaj kuto.«

Trepetaje blaženosti so ženske padle na kolena. Goreče so poljubovale kuto in sandale ter pošiljale vroče vzdihljaje za njim, o katerem so mislile, da se je dvignil v višave, med tem ko je v istem trenutku v Pasji ulici objemal in poljuboval ubeglo unicio Adelgundo.

(Dalje prihodnjé.)

*** Samomer dijaka.** Zaradi slabega izpričevala je skočil v Liberci v vodo 19letni dijak sedmega gimnazijskega razreda, Robert Reiner, ter utonil.

*** Dolgovi portugalske kraljice-vdove.** Portugalski list »Mundo« priobčuje pismo neke pariške zlatarske tvrdke, v katerem terja tvrdka kraljico Marijo Pijo za 26.000 frankov. Pismo je bilo ukraden iz tajnega arhiva justičnega ministrstva. List je zbudil s svojim razkritjem veliko senzacijo, kajti ljudje so ogorčeni, da se na tak način denar zapravlja, ki so ga davkoplačevalci s težkim trudom skupaj spravili.

Ciril-Metodova slavnost v nebesih.

Kakor vsa »Slovenčeva« poročila, je tudi ono o slavnosti sv. Cirila in Metoda v nebesih netočno, strankarsko prikrojeno, primolčano in neresnično. Osip Jefimovič Belorukij (pesniško ime Pepčka Jeftino-Uzmoviča Dolgoprstega) je poročal, kakor je vedel, da bo »Slovenec« ugajalo, ne pa kakor se je vršilo. Evo vam dogodek po stenografičnem zapisniku.

Sv. brata Ciril in Metod sta z zadovoljnim usmevom gledala priprave za veselico, prirejeno njima v čast in šolski družbi v prid. Tako sta bila zadovoljna, da po matutinu še k večerji nista hotela. Naravno, da sta se silno zanimala, kako uspeva njuno delo in kaj počno njuni rojaki - Slovani. Ker ni bilo pri večerji teh dveh učenih bratov, so tudi drugi svetniki brzo zapustili refektorij in prišli k njima. Prvi je bil pri njima Strossmayer in izpregovoril: »Danes bosta menda lahko zadovoljna. Delala sta v slovanskem jeziku za vero, pa tudi za narod. Tega vama nemški škofje niso odpustili in v imenu vere so zaprli enega izmed vaju. Zaprli bi bili oba, da ga ni preje bog poklical med svoje. No potem je nemški in rimski živelj skoroda docela ubil in zamoril slovanski živelj. Pa kaj bi ga ne, ko vaši lastni duhovniki delajo le za vero, za narod pa nič, dasi imajo geslo »vse za vero in narod«. Primernejše geslo bi bilo »vse za vero in denar«. No, zadnji čas se je jelo med Slovenci zopet daniti, zopet se dela v vajinem duhu in osobito današnja veselica, družeca vse poštene Slovence iz vseh krajev, je vama lahko v ponos.«

Te besede slišita sv. Avgustin in sv. Alfonz Liguorjanski, ki vehementno oporekata, češ da je narodnost nezmisel, da je greh, ker mora vsak človek živeti le za sv. nebesa. Nekaj romanskih svetnikov jima je pritegnilo, velika večina pa je stala na strani slovanskih bratov. Hrup je vedno večji in večji in ko vidi sv. Peter, da tudi z gromom in dežjem ne more pomiriti od svete jeze razvnetih svetnikov, pokliče na pomoč samega boga. Posetniki veselice v Tivoli in Jefimovič sam so se zbali dežja sv. Petra in so odhiteli, ne ravno slabe volje. Jezna pa je bila — klerikalna mladina, ki si ni upala na veselični prostor in se je razgretih teles tiščala višje gor v gozdu. Količ lepih uric si jim odvezl, sv. Peter! No, pa ti že več kaj delaš. Navadno pereš po dogodkih, kakor n. pr. po izvršenih božjih potih okolico dotične cerkve, danes pa si to mladino, ki je rekla doma, da pojde v cerkev, že popreje opral in prepodil. Na to je prišel sam nebeški oče in je rekel:

»Jaz sem, ki sem. Brez moje volje ni nič. Ker so narodnosti, tedaj jih gotovo hočem imeti. Če bi jih ne hotel imeti, bi jih ne bilo, kajti karkoli hočem, se zgodi. Dopustil sem, da so narode vzgajali k sv. veri večinoma ljudje, ki so razumeli in spoštovali jezik teh narodov, ki je postal posvečen od tistega trenutka, ko se je v njem učila in razlagala moja beseda. Takrat je bilo seveda še drugače. Vi ste bori in siromašni označevali mojo besedo in ste jo tolmačili pravilno. Zdaj je pa zopet drugače. Mesto preprostih, ubožnih, ponižnih služabnikov oznanja moja beseda mnogo mladih ljudi, ki jim je

strast, pa tudi greh, zatemnila um in oslabil voljo. Nekateri kaplančki frkajo po biciklih od kraja v kraj agitirajo za tisto kraljestvo, ki ga je moj sin dosledno odklonil, ko so ga hoteli Judje proglasiti za posvetnega kralja, češ, da njegovo kraljestvo ni od tega sveta. Nekateri župniki uganjajo s prižnice samo politiko, dasi večkrat le pod pritiskom proti svojemu boljšemu prepričanju. Včasih so duhovniki bili ravno oblečeni, so mnogo molili v cerkvi, skrbeli za dušni, pa tudi za telesni blagor svojih župljanov. Dajali so jim nasvete, tolažili so jih, pomagali bolnim ljudem in bolni živini, pa tudi pri sadje-reji in poljedelstvu so jim šli na roke, delili so miloščino obilo, v prostem času sami prišli za koso, drevo ali motiko in grablje. Vse njih življenje je bila ena sama dolga in iskrena molitev. Sveto so živeli, sveto umirali. Ti duhovniki so sv. vero s svojim življenjem in s svojim vzgledom tako ukrepili, da je slabi novodobniki še dosedaj niso mogli uničiti in izrjaviti iz vernih src.

Pa pogledajte mnoge duhovnike zadnje dobe! Mnogi se svetlih, rdečih in zabuhlih lic, pa zaokroženih trebulov pade za zlatim teletom, vsi pa ne. Z nejevoljo bere nekateri pol ure mašo, potem pa hajdi v službo — politike, vsi pa ne. Satan je med dobre zasejal ljuliko. Zgodilo se je, da je eden celo posvečene hostije zastupil drugemu; tudi z noži in bodali so blagoslovljene roke že umorile maziljena telesa sobratov. Tozarijo se in obrekujejo drug drugega. Pa ne vsi. Mnogi tudi pijančujejo nezmašno po cele noči, drugo jutro pa maše ne bero, če ni slučajno tak dan, ko je zapovedano brati jo. Pa ne vsi! Marsikateri je zlorabil obljubo, ki se mu je pri posvečevanju dala: »Non unam, sed multas habebis« (ene same zakonske žene ne boš imel, toda imel boš lahko več žensk). Taki tiči lazijo po lestvah k dekletom. Tudi onečasajo nekateri device in žene in si sploh vse dovoljujejo. Pa ne vsi! Staro, častljivo duhovniško obleko so mnogi zavrgli. Mesto črnih klobukov nosijo bele in pisane slamnike s kričejimi trakovi, mesto kolarja navadne ovratnike ali pa mehke srajce z mehкими ovratniki, mesto temnih telovnikov moderne bele ali rjave piké-telovnike, barvaste hlače, rjave štiflete ali celo rjave nizke čevlje ter kokete svilene nogavice, mesto škornjev. Pogledajte, tam pri Veliki Loki na Dolenjskem živi duhovnik, ki skupljuje vse, kar kdo prinese: jajca, gobe, kokoši, orehe, žir, ježice, žito in celo — ženske lase. Tudi ga je sodišče spoznalo za hudodelca, ker je nekemu bližnjemu grozil z revolverjem.

Tam blizu nekje je drug duhovnik, ki je v cerkvi res streljal z revolverjem. Tudi tega so morali poučiti sodniki — neduhovniki, kaj se sme, kaj ne. Pa je bil drug duhovnik, ki je imel kopico nezakonskih otrok, kojih mati je kot pijanka propadla, ker jo je on piti naučil. Na vesti jo ima. No pa pogledajte v neko revno pokrajino na Slovenskem. Župnik opetovano sladko sniva v alkohol in v kakem jarku ali pa sili v sobo kake ženske. Enkrat je celo pri belem dnevu v neki vasi »blagoslavljal« ljudi. Tudi se dobe nekateri duhovniki, ki imajo laži, kri-ve prisege in goljufije na vesti! Taki duhovniki bi uničili vero, če bi jim dolgo to dovolil. Pa je mnogo dobrih duhovnikov, ki so vredni vse časti. No, in mene so odrinili v vsaki slovenski hiši v kot k jaslim! Ne grade več meni v čast ne cerkva ne kapelic, moje ime se redko imenuje, razen v predpisanih molitvah. Zdaj časte večinoma vas, svetnike, posebno sv. Antona. Uče pa zdaj vse kaj drugega, kakor sem učil svoj čas jaz sam in po očakih. Jaz sem prepovedal jesti svinjsko meso, ker je to nečista jed. Makabejski bratje so rajši prelili kri, kakor da bi jedli svinjino in mene žalili. Dandanes jedo vsi duhovniki s papežem vred svinjsko meso in vendar sem jaz neizpremenljiv. Kar me je takrat žalilo, me žali zdaj, saj je pri meni vsa večnost le en trenotek in jaz torej v istem trenutku ne morem prepovedati in dovoliti hkratu, da se sme jesti svinjsko meso. Govejega mesa jesti nisem nikoli

prepovedal in vendar ga v petkih zdaj ne smejo jesti, — razen če plača kdo recimo 10 K. Za ta znesek naj sem podkupljiv jaz, ki imam v oblasti vse zaklade in ki jih iz nič ustvarjam. Pravijo pa, da imajo pravico prenaresjati in izpreminjati, češ da so prejeli vso oblast z besedami: »Kar koli boste na zemlji zavezali, bo v nebesih zavezano, karkoli boste pa na zemlji razvezali, bo v nebesih razvezano. Toda te besede citirajo napačno, ker bi bilo s temi besedami, če bi se tako tolmačile, rečeno, da bog vsega, kar je za zveličanje vseh potrebno, ali ni mogel ali pa ni hotel povedati in da je nekako »in bianco« podpisal generalno pooblastilo za razširjanje in izpreminjanje vere.

To so take reči, ki jih vidi vsak priprost, neposvečen človek in seveda vsi dobri duhovniki, le zaslepljeni svečeniki tega ne vidijo. Zato sem jim pokazal svoj prst. Dovolil sem zmago protivnikom pokvarjene vere na Francoskem, poslal sem potres, ki je ravno cerkvam najbolj škodoval, zmago bom dal sedanji vladi na Španskem, poslal bom vojsko, kugo in lakoto ter punt zoper slabe duhovnike, ki jih bom streljal s sveta, dobre bom pa blagoslavljal. Potem pa navdahnem može, ki bodo deiovali v vajnem smislu, častita brata Ciril in Metod, namreč za neskaljeno vero in za ohranitev slovenskega naroda — Amen. M. G.

Popravek.

V telefoničnem poročilu v sinočnem »Slov. Nar.« glede veselice v Ospu se nam je vrnila pri številu posetnikov tiskovna pomota in bi se moralo glasiti »preko 2000«, ne pa »preko 7000«.

Za kratek čas.

Dober zrak.

Meščan: »Sam ne vem, kam naj bi šel letos na letovišče.«

Turist: »Bohinj vam priporočam, tam je dober, naravnost izbo- ren zrak!«

Kolesar: To je pa res! Moje kolo je prej vedno puščalo. Ker sem pa na spomlad enkrat ga v Bohinj napumpal z bohinjskim zrakom, mi že zdaj nad tri mesece dobro drži.«

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslemšek.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 11. julija 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910. za 50 kg 9.38
Rž za oktober 1910 za 50 kg 7.11
Koruza za juli 1910 za 50 kg 5.49
Oves za oktober 1910 za 50 kg 7.20

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 11. julija 1910.

Maložbeni papirji.	Denarni	Blagovni
4% majeva renta	94.15	94.35
4.2% srebrna renta	97.80	98.—
4% avstr. krona renta	94.10	94.30
4% ogr.	92.20	92.40
4% kranjsko deželno posojilo	96.50	—
4% k. o. češke drž. banke	94.40	95.40
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	474.—	486.—
„ „ 1864	324.—	330.—
„ tiske	307.50	319.50
„ zemeljske l. izdaje	296.—	302.—
„ „ II.	275.15	281.15
„ ogrske hipotečne	248.—	254.—
„ dun. komunalne	532.—	542.—
„ avstr. kreditne	529.—	539.—
„ ljubljanske	79.50	83.50
„ avstr. rdeč. križa	64.50	68.50
„ ogr.	38.40	42.40
„ bazilika	28.65	32.65
„ turške	257.25	258.25
Banknote.		
Ljubljanske kreditne banke	446.25	447.25
Avstr. kreditnega zavoda	665.25	666.25
Dunajske bančne družbe	542.—	543.—
Južne železnice	108.25	109.25
Državne železnice	739.—	740.—
Alpine-Montan	737.25	738.25
Češke sladkorne družbe	233.—	235.—
Živnostenske banke	265.—	262.—
Valute.		
Cekini	11.36	11.40
Marke	117.42	117.62
Franki	95.25	95.42
Lire	94.75	94.95
Rubliji	253.25	254.25

Kupi se hiša

v Ljubljani ali v najbližji ljubljanski okolici, pripravna za stanovanje ene družine v ceni do 10.000 K, oziroma stavbišče v ceni do 1500 K. Ponudbe se sprejemajo do dne 25. julija t. l. v upravištvo »Sl. Naroda«.

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštenu povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.
Cena slike 5 kron. 2073

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

glavno zastopstvo „Prve češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z neomejeno zavezo
v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4% z 1 1/2% na amortizacije ali pa po 5 1/4% brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštne hranilnice račun št. 828.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Ravnotam menjalnice:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — **Eskomptira** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavnica:
K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni zaklad:
K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

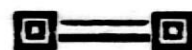
Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vloženim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/4% brez odbitka; nevzdignjene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posola na zemljišča po 5% obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi
je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamči za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo. gnotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Banka „SLAVIJA“

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banko „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!«

Osamosvojimo se na narodno - gospodarskem polju!

Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mlačnost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osvobodimo se tujega jarma!

